

— Vædringsforslaget Nr. 43 er kun en Forhøjelse af Bøderne for at forhandle Wildt i den Tid, saadant er fredet, idet det vistnok maa være nødvendigt at forhøje dem noget. Folketinget havde vedtaget 2—50 Kr., men vi have foreslaaet 5—100 Kr. — Nr. 44 er kun en Redaktionsændring, og det samme er Tilfældet med Nr. 45, hvor der for Resten ogsaa er den samme Fejl, idet der naturligvis skulde staa Vædringsforslag Nr. 15 og ikke, som der nu staar, Nr. 16. — Vædringsforslag Nr. 46 skal jeg ikke komme nærmere ind paa, idet jo nu hele Gendarmeriet er ophævet, og der altsaa ingen Grund er til at vedtage denne Paragraf.

Efter nu kortelig at have gennemgaaet disse Vædringsforslag, skal jeg tillade mig at indstille dem til det høje Tings Vedtagelse. Om der derved vil opnaas egentlig noget stort Gode ved en ny Jagtlov, kan maasse være tvivlsomt, men jeg tror dog, at naar Sindene ere komne til Ro, vil man finde, at der vil være vundet noget godt ved en Jagtlov, selv i den Form, som den faar ved disse Vædringsforslag.

Raben: Før denne 2den Behandling af nærværende Lovforslag sluttes, vil jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger for paa enkelte Punkter at markere min Stilling til Lovforslaget. Af Betænkningen vil det jo ses, at flere af Udvalgets Medlemmer ikke uden alvorlige Betæneligheder ere gaaede med til at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, som det vil faa, naar de foreslaaede Vædringsforslag vedtages. Lovforslaget er jo undergaaet faa mange og faa store Forandringer i det andet Ting, at man næsten havde meget ondt ved at kende det, da det igen efter den lange Fraværelse vendte tilbage til dette Ting. Jeg hører nu til de Medlemmer, som have næret meget store Betæneligheder ved at gaa ind paa disse store og indgribende Forandringer, der ere foretagne i Lovforslaget. Jeg skal ikke komme ind paa at udtale mig vidtløftig om disse mine Betæneligheder, men blot berøre nogle faa Punkter i al Korthed. Jeg ønsker meget, at der skal værnes om vor ikke talrige Wildtbestand, saa at den ikke i en nær Fremtid aldeles skal ødelægges, og det ikke alene om det spiselige Wildt, men jeg ønsker ogsaa, paa enkelte Undtagelser nær, som f. Eks. Katter og Mus, at værnes om alle de andre Pattedyr, som have deres Hjem her i Landet. Vor Dyrefauna er ikke snyderlig talrig, og der findes jo ingen farlige eller særlig stadelige Dyr her i Landet. Derfor har jeg kun med stor

Betænelighed kunnet gaa med til at give Afkald paa alle de Punkter, som bleve vedtagne her i Landstinget i sin Tid, nemlig Jagtfortene, og Forbud mod Natte- og Søndagsjagten. Hvert af disse Hovedpunkter vilde, hvis de var blevene staaende i Løven, i betydelig Grad have bidraget til at værne om Wildtbestanden ved at indskrænke Røysttallet og Sægerens Antal. — Jeg er heller ikke tilfreds med flere af de Fredningsbestemmelser, som ere foreslaaede i § 16, særlig paa et enkelt Punkt, nemlig Vædringsforslag Nr. 17. I den nugældende Jagtlov af 1ste April 1871 er det paabudt at fæde Bæsel, Grævlinger, Flagermus og Pindsvin i Ingletiden, og disse Bestemmelser vedtoges ogsaa af Landstinget, da vi behandlede Lovforslaget i 1892. Nu har Udvalget maattet gaa ind paa at stryge de to vigtigste af disse Dyrearter, Bæsel og Grævlingen mod at faa Lov til at beholde Flagermus og Pindsvin. Jeg har nu aldrig hørt, at nogen har skudt Flagermus eller i det hele taget efterstræbt Flagermus, og det er vist meget sjældent, at man efterstræber Pindsvin; det spiller jo dog en vis Rolle om de Dyr, man jaeger, have nogen Værdi, og det have jo disse Dyr ikke, hverken Flagermusene eller Pindsvinene. Men om Bæselen kan man sige, at den gør stor Gavn. Dette Dyr er en ganske fortrinlig Kotte- og Musjæger. Dens slanke Legemsbygning gør den skiftet til at angribe Katterne i deres Huller, og Katter og Mus ere nu en Gang en stor Plage for Landbruget. Derfor mener jeg, at vi særlig skulde værne om disse Dyr, der ere os behjælpelige med at befri os baade i vore Huse, paa Marken og i vore Stove for disse stadelige Udbyr. Vel gør Bæselen undertiden nogen Skade ved en Gang imellem at tage nogle Kyllinger, men selv om det skulde være Fasanhyllinger, den tager, opvejes den Skade, den derved gør, dog langt af den Gavn og den store Nytte, den gør. Men saaledes som Forholdene nu stille sig og ved Underhandlinger med Medlemmer af Folketinget har jeg maattet komme til den Erkendelse, at det ikke vil være muligt at faa Bæsel og Grævlingen sat ind i Løven eller i det hele taget opnaa større Indrømmelser, hvad jeg kunde ønske paa andre Punkter, end hvad der allerede er indrømmet i de stillede Vædringer. Af disse Grunde og af Hensyn til dog en Gang at komme til Ende med Behandlingen af Jagtloven og opnaa et Resultat af de lange Forhandlinger og endelig ogsaa for under de nærværende Forhold at være med til at vise Smødetommenhed imod Folketinget har jeg ment ikke at kunne eller burde indtage nogen Sær-